

La tribuna

L'ocupació trontolla i l'economia no arrenca

L'espiral de l'endeutament públic s'ha d'aturar i l'economia s'ha de reactivar amb propostes positives

ELISABET

Zoppetti

Ara fa un any, aproximadament, em fixava en les dades d'atur que es publicaven. En aquell moment era un assumpte que preocupava. Hi havia molts negocis tancats, sense ingressos, i, encara que les despeses s'havien minimitzat, continuava havent-hi despeses. Molts empresaris estaven emprant els seus estalvis per poder superar el mal moment que la pandèmia ens havia causat.

Des de llavors, dia sí i dia també, les notícies sobre aquest tema no han deixat d'aparèixer a la premsa. Malauradament, la gran majoria de nosaltres hem anat acceptant, que ens diguin que els ERTOS s'allarguen per uns sectors més que altres, que les carències dels lloguers es redueixen o s'acaben, i altres informacions semblants.

Però la realitat és tossuda i ens obliga a pensar. El ministre Portaveu va explicar abans d'ahir que els treballadors en règim de suspensió temporal del contracte de treball o de reducció de la jornada laboral han passat de 4.358 a 2.200 la primera quinzena de juny. Mentre, aquest mes de juny, ja s'acaben les rebaixes dels lloguers comercials. Sembla que finalment, i més a poc a poc del que haguéssim volgut, anem cap a una mena de suposada normalitat.

Però quina normalitat trobarem?

L'any passat, les dades més altes d'atur es van acostar als dos mil aturats, concretament 1.761 persones sense feina. En aquell moment ja vaig dir en un article que, potser, eren moltes més les persones que estaven aturades. Continuo pensant el mateix.

A dia d'avui, amb les darreres dades del mes de maig d'enguany, tenim apuntades al servei d'ocupació 1.080 persones. La franja d'edat amb més aturats involuntaris correspon a les persones que tenen entre 40 i 59 anys. Si ens fixem en les dades d'as-

salariats donats d'alta a la Caixa Andorrana de Seguretat Social veiem, el darrer mes que hem pogut consultar d'enguany, amb un total de 37.256 persones donades d'alta. Si retrocedim al mes de febrer de l'any passat, just abans de començar la pandèmia, el nombre era de 43.042.

D'això el ministre Jover en diu avançar «en la bona línia».

Però, repeteixo, encara vivim en la ressaca de la pandèmia: reducció en el nombre d'ERTOS, reduccions de lloguers, etc. Què passarà quan aquesta mena de xarxes de seguretat desapareguin del tot i tornem a la normalitat? I no és el cas de les grans empreses, de les quals ara no és el moment de dir noms, que tots coneixem, penso en les petites i mitjanes empreses. Quantes podran assumir l'obertura total i tornar a posar-se en marxa amb total normalitat? Una altra incògnita.

Tothom hem vist comerços,

Tothom hem vist comerços, molts coneguts de tota la vida, que ja no han tornat a obrir portes; o, molts hotels que no tornaran a reservar habitacions

molts d'ells coneguts de tota la vida, que ja no han tornat a obrir portes; o, molts hotels que no tornaran a reservar habitacions. La guardiola que els ha mantingut durant un temps, està més que buida, i els serà impossible tornar a començar de nou.

I ja vaig fer-me la mateixa pregunta l'any passat: tots els aturats del país, estan comptabilitzats al Servei d'Ocupació? O n'hi ha que no hi són? Quants treballadors es quedaran sense feina quan totes les empreses del país, grans, mitjanes i petites, tornin a treballar a ritme normal?

No ho sabem, però sí que hem de pensar i preveure que, pot ser un

moment complicat en el qual més d'un treballador es quedi sense feina.

Hi ha una altra dada que vull comentar. El passat mes d'abril hi havia 1.288 aturats involuntaris a Andorra, d'aquests només 361 rebien la prestació econòmica per desocupació el passat mes de maig. Però es confirma el que els progressistes ja havíem anunciat fa dos anys: des d'Espanya, i com a conseqüència de les negociacions d'Andorra en el marc de l'acord d'associació amb la Unió Europea, s'insisteix en demanar explicacions sobre la creació d'un subsidi d'atur. Pel Govern això és impossible, diuen que no es

poden assumir noves prestacions de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

El nostre país, encara que petit, ha de poder ser capaç de crear llocs de treball. Tots els nostres aturats no poden xifrar les seves esperances en trobar feina a les administracions, sobretot a la general. No ens podem transformar en un país de funcionaris. La massa salarial del personal de l'Administració General es xifra en 90,8 milions d'euros, amb un increment del 1,8%, respecte de l'any anterior.

Si es continua augmentant, tindrem una massa funcional sobredimensionada, però d'on traurem els diners per pagar els seus salaris?

L'espiral de l'endeutament públic s'ha d'aturar i l'economia s'ha de reactivar amb propostes positives, no amb subvencions. ≡

Membre de la CPN de Progressistes-SDP

FREEPIK